

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးခင်မြင့်၏ရှေ့တွင်

ဒေါ်ညွန့်စိန်	နှင့်	ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်
<u>ပြည်ထောင်စု</u>		<u>ဦးကြည်ဝင်းပါ-၂*</u>
မြန်မာနိုင်ငံတော်		

တရားလိုပြု သက်သေတစ်ဦးအား ယင်း၏ထွက်ဆိုချက်များသည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း စစ်မေးပြီးနောက် ယုံကြည်ထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်မှသာ ဆန့်ကျင် သက်သေအဖြစ် ကြေညာသင့်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ရှေ့နေချုပ်ရုံးကိုယ်စား လိုက်ပါဆောင်ရွက်သောလက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလိုပြုသက်သေ ဦးဇော်မင်းနိုင် (လိုပြု-၁) နှင့် ဦးမြင့်ဇော် (လိုပြု-၂) တို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၂ အရ တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေးရာတွင် ရဲထံ အစစ်ခံချက်နှင့် ကွဲလွဲစွာ ထွက်ဆိုကြသူများဖြစ်၍ မယုံထိုက်သော သက်သေများအဖြစ် ကြေညာထားခြင်းခံရသူများဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ထွက်ဆိုချက်ကို လက်မခံထိုက်ကြောင်း တင်ပြချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ယုံကြည်ထိုက်၊ မယုံကြည်ထိုက်ကို သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅၊ ၁၄၆၊ ၁၅၄၊ ၁၅၅ တို့နှင့်

* ၂၀၀၄-ခုနှစ် $\frac{\text{ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၆၇(ခ)}}{\text{ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု ၄၅၄}}$

+ ၂၀၀၄-ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် $\frac{၇၈၈}{၂၀၀၅}$ တွင်ချမှတ်ခဲ့သော

၂၆ - ၃ - ၂၀၀၄ ရက်စွဲပါ $\frac{\text{ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး}}{\text{ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်တရားရုံး}}$
၏အမိန့်အပေါ် အယူခံမှု။

၂၀၀၄
ဒေါ်ညွန့်စိန်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ဦးကြည်ဝင်း
 ပါ-၂

အညီ သက်သေကို မယုံထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း စွပ်စွဲမေးမြန်း၍ တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်အရထိုသက်သေကို မယုံကြည်ထိုက်သော ဆန့်ကျင်သက်သေဖြစ်ကြောင်းကြေညာရန် လိုပေသည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ထားခြင်းမပြုပါက မယုံထိုက်သော သက်သေအဖြစ် ကြေညာထားခြင်းခံရသူဟု မသတ်မှတ်နိုင်ပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၂ အရ တိုက်ဆိုင်တိုင်း မယုံကြည်ထိုက်သော ဆန့်ကျင်သက်သေ (Hostile Witness) ဟူ၍ သတ်မှတ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ အမှုလိုက် ဥပဒေအရာရှိက သက်သေအား ၎င်း၏စာရိတ္တနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယုံကြည်ထိုက်သူ မဟုတ်ကြောင်း သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၅ အရ ရှုတ်ချမေးမြန်းခြင်းပြုပြီးမှသာ ၎င်းသက်သေသည် မယုံထိုက်သော ဆန့်ကျင် သက်သေဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခြင်း ပြုရပေမည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်

ဦးသန်းမြင့်၊
 (တရားရုံးချုပ် ရှေ့နေ၊)
 ဦးမြင့်သိန်း ၊
 လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
 (ရှေ့နေချုပ်ရုံး)

အယူခံတရားခံအတွက်

ဦးမြင့်သိန်း၊
 လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
 (ရှေ့နေချုပ်ရုံး)
 ဦးတင်ကြည်
 တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ် တရားရုံးဖြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၀၅/၂၀၀၃ တွင် ၁၉၈၆-ခုနှစ်၊ လောင်းကစားဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃(က)/၁၄(က) အရ ဒေါ်ညွန့်စိန်၊ ကြည်ကြည်မြင့်၊ မိမိခိုင်၊ ဦးကြည်ဝင်း၊ ဦးတင်လှိုင်တို့အပေါ် စွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ၂၆-၃-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်ညွန့်စိန်အား လောင်းကစားဥပဒေပုဒ်မ ၁၄(က) အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၃)နှစ်ကျခံစေရန်၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်နှင့် မမိမိခိုင်တို့အား

လောင်းကစား ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(က)အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၁)နှစ်စီ ကျခံစေရန်၊ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့အား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်ညွန့်စိန်က မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံး ပြစ်မှုအယူခံမှုအမှတ် ၁၁၉/၂၀၀၄ တွင် အယူခံတင်သွင်းရာ လောင်းကစားဥပဒေပုဒ်မ ၁၄(က) အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၂)နှစ်ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်ညွန့်စိန်က ကျေနပ်မှုမရှိ၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး ပြစ်မှုပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၈၈/၂၀၀၄ တွင် ထပ်မံ လျှောက်ထား ရာ အကျဉ်းနည်းပလပ်ခံရသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်း လာခြင်းဖြစ်သည်။ ရှေ့နေချုပ်ရုံးကလည်း ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့အား မြို့နယ်တရားရုံးက အပြီးအပြတ် လွတ်ခဲ့ သည့် အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ အယူခံမှု တင်သွင်းခဲ့သည်။ ဤပြင်ဆင်မှုနှင့် အယူခံမှု (၂) မှလုံးသည် ကြည့်မြင်တိုင် မြို့နယ် တရားရုံးပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၀၅/၂၀၀၃ အမှု တစ်မှုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှုများဖြစ်၍ ဤစီရင်ချက်သည် ဖော်ပြပါ အမှု (၂) မှလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေရမည်။

အမှုမှာ ၃၀-၃-၂၀၀၃ နေ့ ၁၄:၃၀ နာရီခန့်က ရန်ကုန်တိုင်း ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးမှ ဒုစရိုက်နှိမ်နင်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် များဖြစ်ကြသည့် ဒုရဲအုပ်အောင်သူဦး၊ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်ထွန်း နှင့် ကြည့်မြင်တိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ် နေမျိုး၊ တပ်ကြပ်ကြီးဆန်းကျော်မိုးတို့ ပါဝင်သည့် ပူးပေါင်းအဖွဲ့ သည် ဒေါ်ညွန့်စိန်နေအိမ်၌ ဖဲဝိုင်းလောင်းကစားပြုလုပ်နေ ကြောင်း သတင်းအရ သက်သေများနှင့် ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ အိမ်ရှင်ဒေါ်ညွန့်စိန်၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ ဒေါ်မိမိခိုင်၊ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့အား ဖဲဝိုင်းလောင်းကစားနေစဉ် သက်သေခံ လောင်းကစားပစ္စည်းများနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးရမိသဖြင့် အရေးယူသောအမှုဖြစ်သည်။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူ ဒေါ်ညွန့်စိန်၏ ရှေ့နေက လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် အမှုတွင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်သုံးဦးမှ လျှောက်ထားသူဒေါ်ညွန့်စိန်၏ နေအိမ်သို့ ဝင်ရောက်ရာတွင် ဒေါ်ညွန့်စိန်၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ မမိမိခိုင်၊ ဦးကြည်ဝင်း၊

၂၀၀၄
ဒေါ်ညွန့်စိန်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
ဦးကြည်ဝင်း
 ပါ-၂

၂၀၀၄
ဒေါ်ညွန့်စိန်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ဦးကြည်ဝင်း
 ပါ-၂

ဦးတင်လှိုင်တို့ ၅-ဦးကို အိမ်ပေါ်တွင် ထိုင်၍ ဖဲကစားနေကြ သည်ကို တွေ့ရှိကြောင်း စွပ်စွဲထားသော်လည်း ရှာဖွေ သက်သေ ကိုဇော်မင်းနိုင် (လိုပြ-၁) မှ နေအိမ်ပေါ်တွင် အဘွားကြီးတစ်ဦး ဖျားနေသည်ကို တွေ့ရပြီး အခြားအမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ အမျိုးသားများကို အိမ်ပေါ်တွင် လုံးဝမတွေ့ ရဘဲ နောက်မှ ကွမ်းယာဝယ်စားသူ အမျိုးသားနှစ်ဦးကိုပါ ဖမ်းလာသည်ကို တွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုထားပြီး ဦးမြင့်ဇော် (လိုပြ-၂) ကလည်း ရဲများက အဆိုပါ နေအိမ်သို့ မတက်ရောက်မီ ဒေါ်ညွန့်စိန်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို အိမ်ပေါ်သို့ ဆွဲခေါ် သွားကြောင်း၊ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့အား အချင်းဖြစ် အိမ်ရှေ့တွင် ကွမ်းယာ ဝယ်စားနေရာမှ ဖမ်းဆီး ခေါ်သွား ကြောင်း၊ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်သည့်အခါ အဘွားကြီးတစ်ဦး လဲနေ သည်ကိုတွေ့ရပြီး အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကိုလည်းတွေ့ကြောင်း ထွက်ဆို ထားကြရာ ရဲများထွက်ဆိုချက်နှင့်ကွဲလွဲနေပြီး မူလရုံးတော်မှ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့ ကွမ်းယာ ဝယ်စားနေစဉ် ရဲများက ဖမ်းဆီးခဲ့သည်ဆိုသည့် အချက်ကို လက်ခံသုံးသပ်၍ အမှုမှ တရားသေလွတ်ခဲ့သော်လည်း ဒေါ်ညွန့်စိန်၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ မမိမိခိုင်တို့ ဖဲကစားနေကြောင်း သုံးသပ်၍ ဒေါ်ညွန့်စိန်အား လောင်းကစား အိမ်ရှင်အဖြစ် အပြစ်ပေးထားခြင်းမှာ မှားယွင်း နေကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းကို ဒေါ်ညွန့်စိန် အပါအဝင် တရားခံ ၅-ဦး ဖဲကစားနေရာမှ သိမ်းဆည်းခဲ့ကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ထွက်ဆိုခဲ့သော်လည်း ရှာဖွေသက်သေ ဇော်မင်းနိုင်က ဖဲချပ်များကို ရဲတစ်ဦးက အိမ်အောက်ထပ်မှ ကောက်ယူခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားပြီး ဒုရဲအုပ် အောင်သူဦးမှ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးက ဖဲချပ်များကို လွှင့်ပစ်၍ ဒုရဲအုပ် ဝင်းနိုင်ထွန်းက သွားရောက်ကောက်ယူခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသဖြင့် တရားလိုပြ သက်သေများက ကွဲလွဲစွာ ထွက်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရ၍ သက်သေခံချက်များအရ ဒေါ်ညွန့်စိန် အိမ်ပေါ်၌ ဒေါ်ညွန့်စိန် အပါအဝင် ၅-ဦးတို့ ဖဲကစား နေကြကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဘဲလျက် မူလရုံး၊ အယူခံရုံး၊ ပြင်ဆင်ရုံးတို့က ဒေါ်ညွန့်စိန်၏ အိမ်တွင် ဖဲလောင်းကစား ခဲ့ကြောင်း ကောက်ယူ သုံးသပ်၍ အိမ်ရှင်အဖြစ် အပြစ်ပေး ထားခြင်းမှာ မှားယွင်းပါ

သဖြင့် အပြီးအပြတ် လွတ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါသော ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြင်ဆင်မှုနှင့် အယူခံမှုတို့ အတွက် လျှောက်ထားတင်ပြရာတွင် တရားလိုဒုရဲအုပ်နေမျိုး နှင့်အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်တိုင်း ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ ညွှန်ကြားချက်အရ သတင်းအခိုင်အလုံရရှိ၍ ဒေါ်ညွန့်စိန်အား ရှာဖွေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ရှာဖွေသက်သေဖော်မင်းနိုင်နှင့် မြင့်ဇော်တို့မှာ မူလရုံးတွင် မယုံကြည်ထိုက်သော သက်သေများအဖြစ် ကြော်ငြာထားခြင်း ခံရသော သက်သေများဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းသက်သေများ၏ ထွက်ချက်ကို အားကိုးအားထားပြု၍ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖမ်းဆီးစဉ် တွေ့ရှိခဲ့သော လောင်းကစားပစ္စည်းများဖြစ်သည့် ဖဲချပ် ၁၁၀-ချပ်၊ အောက်ခံပန်းကန်၊ အခင်းစောင်၊ အကောက်ငွေထည့်သော ပလတ်စတစ်ခွက် ၁-လုံး၊ လောင်းကြေးငွေ ၅၀၈၀/ တို့နှင့် လောင်းကစားနေစဉ် တွေ့ရ၍ ဖမ်းဆီးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လောင်းကစားပြုလုပ်သော အိမ်မှာ ဒေါ်ညွန့်စိန်၏အိမ်ဖြစ်သည်မှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ အိမ်ပေါ်မှ အမျိုးသမီး ၂-ဦးက ဖဲချပ်ကို အိမ်အောက်သို့ လွှင့်ပစ်သဖြင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ကောက်ယူခဲ့ရခြင်းသည် လောင်းကစားပြုလုပ်နေခြင်းကို ပေါ်လွင်စေကြောင်း၊ မူလရုံးက ဒေါ်ညွန့်စိန်အား လောင်းကစား ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄(က) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်း မရှိသည့်ပြင် ခရိုင်တရားရုံးက ထောင်ဒဏ် ၃-နှစ်အစား ၂-နှစ်သို့ လျော့ချထားခြင်းဖြစ်ရာ အခြားသက်သာ ခွင့်ပေးရန် မသင့်၍ ၎င်း၏ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း တင်ပြသည်။

ဆက်လက်၍ အယူခံမှုအတွက် တင်ပြရာတွင် တရားခံ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့ ကွမ်းယာဆိုင်မှ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ငွေကြေးမည်မျှသိမ်းဆည်းသည်ဟု ထွက်ဆိုခြင်းမရှိသော မယုံကြည်ထိုက်သော သက်သေ ၂-ဦး၏ ထွက်ဆိုချက်ကို သုံးသပ်၍ မူလရုံးက အပြီးအပြတ်လွတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှု မရှိကြောင်း၊ ကွမ်းယာဆိုင်နှင့်ပတ်သက်၍ တရားလိုနှင့် ရဲသက်သေများက ထွက်ဆိုချက်မရှိကြောင်း၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များက တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပြီး တရားခံ ၂-ဦးနှင့်

၂၀၀၄
ဒေါ်ညွန့်စိန်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ဦးကြည်ဝင်း
ပါ-၂

ဒေါ်ညွန့်စိန်

ပြည်ထောင်စု

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ပြည်ထောင်စု

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဦးကြည်ဝင်း

ပါ-၂

ရန်ငြိုးရန်စရှိသူများ မဟုတ်သဖြင့် ဖဲကစားနေစဉ် ဖမ်းဆီး ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်နောက်ဖေး ခန်းတွင် ၅-ဦးလုံး လောင်းကစားပစ္စည်းများနှင့်အတူ တွေ့ရှိ ဖမ်းဆီးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါလျက် မြို့နယ်တရားရုံးမှ ဦးကြည်ဝင်းနှင့်ဦးတင်လှိုင်တို့အား တရားသေလွတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းပါသဖြင့် ၎င်းတို့ ၂-ဦး အား လောင်းကစားဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(က) အရ ထိုက်သင့်သောပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားခံများဖြစ်ကြသော ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့၏ ရှေ့နေက လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် တရားလိုပြသက်သေဖော်မင်းနိုင်နှင့် ဦးမြင့်ဇော်တို့ ထွက်ချက် အရ ရဲများက အချင်းဖြစ် နေအိမ်ပေါ်သို့ မတက်ရောက်မီ ဒေါ်ညွန့်စိန်နှင့် အမည်မသိအမျိုးသမီး တစ်ဦးအား အိမ်ပေါ်သို့ ဆွဲခေါ်သွားကြောင်း၊ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့အား ခြံပေါက်ဝ ကွမ်းယာဆိုင်တွင် ကွမ်းယာဝယ်စားနေစဉ် ဖမ်းခေါ် သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်ပေါ်တွင် အဘွားကြီး တစ်ဦး လဲနေ ပြီး အမျိုးသမီး ၂-ဦးကိုလည်း တွေ့ကြောင်း၊ အိမ်ရှိလူများကို စုထိုင်ခိုင်းပြီး ဖမ်းဆီးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့ ၂-ဦးမှာ ဘိလိယက်ထိုးပြီး ကွမ်းယာ ဝယ်စားရန် စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် အဖမ်းခံရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ ဝင်များက တရားခံများကို ဒေါ်ညွန့်စိန် အိမ် နောက်ဖေးခန်း၌ ဖဲလောင်းကစားပစ္စည်းများနှင့်အတူ တွေ့ရှိသည်ဟု ဆိုသော် လည်း အမှုတွဲ ပေါ်ပေါက်ချက် အရ ဒေါ်ညွန့်စိန်သည် ကမ်းနား မှနေ၍ ၎င်း၏ သမီး မစိုးစိုးဦးကို ကြိုလာခြင်းဖြစ်ပြီး ဦးကြည်ဝင်း နှင့်ဦးတင်လှိုင်ကို ဒေါ်ညွန့်စိန် အိမ်ရှေ့ကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့တွင် ရှိနေစဉ် ရဲများက ဖမ်းဆီး၍ အိမ်ပေါ်သို့ခေါ်သွားခြင်းဖြစ် သည်မှာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့အနေဖြင့် လောင်းကစား အိမ်သို့ ရောက်ရှိနေခြင်း မရှိကြောင်း၊ တရားလိုပြသက်သေများ နှင့် တရားခံပြ သက်သေများက ထောက်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ တရားခံ ၂-ဦးက ဒေါ်ညွန့်စိန်နေအိမ်တွင်ဖဲလောင်းကစားမှု ပြုကြောင်း တရားလိုဘက်မှ သက်သေထင်ရှားစွာ တင်ပြနိုင် ခြင်းမရှိသဖြင့် မူလမြို့နယ် တရားရုံးက အပြီးအပြတ်

လွတ်ခဲ့သည်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိ၍ ဤအယူခံမှုကို ပလပ်သင့် ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာရာတွင် အချင်းဖြစ်ရှာဖွေ ခဲ့သော အိမ်မှာ ဒေါ်ညွန့်စိန်အိမ်ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေ။ တရားလိုနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များက တရားခံများအား ဒေါ်ညွန့်စိန် နေအိမ်နောက်ဖေးခန်းမှ ဖဲချပ်များ၊ သက်သေခံပစ္စည်းများနှင့် တွေ့ရှိကြောင်း ထွက်ဆိုသော်လည်း ရှာဖွေသက်သေများဖြစ်ကြ သော ကိုဇော်မင်းနိုင် (လိုပြ-၁)၊ ကိုမြင့်ဇော် (လိုပြ-၂) တို့က ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့ ၂-ဦးကို ဒေါ်ညွန့်စိန်အိမ်ရှေ့ ကွမ်းယာဆိုင်မှ တွေ့ရှိပြီး ဒေါ်ညွန့်စိန်ကို သမီးမစိုးစိုးဦးအား ကမ်းနားမှ ဈေးဆိုင်ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ကြိုရာမှ ပြန်လာစဉ် အိမ်ရှေ့တွင် တွေ့ရှိဖမ်းဆီးပြီး နေအိမ်ပေါ်သို့ ဆွဲခေါ်တွန်းတင်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးမြင့်ဇော် (လိုပြ-၂)၊ ရာအိမ်မှူး ဦးအောင်သန်း (ခံပြ-၆)၊ မစိုးစိုးဦး (ခံပြ-၈)၊ ဦးဖိုးကျား (ခံပြ- ၉)၊ ဦးညွန့်သိန်း (ခံပြ-၁၀) တို့က တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားကြသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ တရားလိုနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ တရားခံများကို နေအိမ်ပေါ်တွင် ဖဲလောင်း ကစားနေစဉ် တွေ့ရှိခြင်းဖြစ်သည် ဆိုသည့်အချက်ကို ရှာဖွေ သက်သေများက ထောက်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း မတွေ့ရပေ။ မှုခင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှာဖွေမှုပြုလုပ်ရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၃ နှင့်အညီ နှစ်ဦး၊ သို့မဟုတ် နှစ်ဦး ထက်ပိုသော သက်သေများရှေ့တွင် ရှာဖွေခြင်း ပြုလုပ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်ရှိသည်။ ရာဇဝတ်မှုများတွင် တရားခံ များက ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေပြရန် တာဝန်မှာ တရားလိုဘက်မှ အစဉ်တစိုက်တာဝန်ရှိသည်။ ယခုအမှုတွင် တရားခံဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့ ၂-ဦးကို ဒေါ်ညွန့်စိန် ၏နေအိမ်ထဲမှ တွေ့ရှိကြောင်း တရားလိုပြ သက်သေများက ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်း မရှိပေ။ တရားလိုပြ သက်သေ ဦးဇော်မင်း နိုင်နှင့် ဦးမြင့်ဇော်တို့က ဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့ကို ကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့မှ တွေ့ရပြီး ရဲများက ဒေါ်ညွန့်စိန်တို့နှင့်အတူ ဒေါ်ညွန့်စိန် နေအိမ်ပေါ်သို့ ဆွဲခေါ် သွားကြောင်း ထွက်ဆိုချက်ကို တရားခံပြဘက်သေများ ဖြစ်ကြသော ဦးအောင်သန်း၊ ဦးဖိုးကျား၊

၂၀၀၄
ဒေါ်ညွန့်စိန်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ဦးကြည်ဝင်း
ပါ-၂

၂၀၀၄
 ဒေါ်ညွန့်စိန်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ဦးကြည်ဝင်း
 ပါ-၂

ဦးညွန့်သိန်းတို့က ထောက်ခံထွက်ဆိုထားကြသည်ကို တွေ့ရပေ
 သည်။ ဦးအောင်သန်းသည် ရာအိမ်မှူးဖြစ်ပြီး ရယကဥက္ကဋ္ဌ
 ဦးတင်ဝင်း (ခံပြု-၁၂) ၏ စေခိုင်းချက်အရ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ
 နောက်သို့ လိုက်ကြည့်ခဲ့ရသူဖြစ်၍ ၎င်းမှ ဦးတင်ဝင်းအား
 ပြောပြခဲ့သည့် ထွက်ဆိုချက်သည် နောက်မှလုပ်ကြံထွက်ဆိုခြင်း
 ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ရှေ့နေချုပ်ရုံးကိုယ်စား လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော သက်
 ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလိုပြသက်သေ ဦးဇော်မင်းနိုင်
 (လိုပြု-၁) နှင့် ဦးမြင့်ဇော် (လိုပြု-၂) တို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၂ အရ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရာတွင် ရဲထံ
 စစ်ခံချက်နှင့်ကွဲလွဲစွာထွက်ဆိုကြသူများဖြစ်၍ မယုံကြည်ထိုက်
 သော သက်သေ များအဖြစ် ကြေညာထားခြင်းခံရသူများဖြစ်၍
 ၎င်းတို့၏ ထွက်ဆိုချက်ကို လက်မခံထိုက်ကြောင်း တင်ပြချက်နှင့်
 ပတ်သက်၍ ယုံကြည်ထိုက်၊ မယုံကြည်ထိုက်ကို သက်သေခံအက်
 ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅၊ ၁၄၆၊ ၁၅၄၊ ၁၅၅ တို့နှင့်အညီ သက်သေကို
 မယုံထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း စွပ်စွဲ မေးမြန်း၍ တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်
 အရ ထိုသက်သေကို မယုံကြည်ထိုက်သော ဆန့်ကျင်သက်သေ
 ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာရန် လိုပေသည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ထားခြင်း
 မပြုပါက မယုံထိုက်သောသက်သေအဖြစ် ကြေညာထားခြင်း
 ခံရသူဟု မသတ်မှတ်နိုင်ပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ
 ၁၆၂ အရ တိုက်ဆိုင်တိုင်း မယုံကြည်ထိုက်သော ဆန့်ကျင်သက်
 သေ (hostile witness) ဟူ၍ သတ်မှတ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။
 အမှုလိုက် ဥပဒေအရာရှိက သက်သေအား ၎င်း၏စာရိတ္တနှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ ယုံကြည်ထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း သက်သေခံအက်
 ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၅ အရ ရှုတ်ချမေးမြန်းခြင်းပြုပြီးမှသာ ၎င်း
 သက်သေသည် မယုံထိုက်သောဆန့်ကျင်သက်သေဖြစ်ကြောင်း
 ကြေညာခြင်းပြု ရပေမည်။ ပီယန်စူး(ခ) မောင်သောင်းညွန့် နှင့်
 ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်^(၁) အမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။
 ဆန့်ကျင်သက်သေအဖြစ် ကြေညာခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
 မောင်ဦးမြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်^(၂) အမှုစီရင်ထုံး

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ် ၊ မတစ ၊ စာ ၄၃
 (၂) ၁၉၅၈ ခုနှစ် ၊ မတစ ၊ စာ ၅၁၃

တွင်လည်း တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် မူလရုံး အမှုလိုက်ဥပဒေ အရာရှိနှင့် တရားသူကြီးတို့က တရားလိုပြသက်သေ ဦးဇော်မင်း နိုင် (လိုပြ-၁) နှင့် ဦးဇော်မြင့် (လိုပြ-၂) တို့အား ဆန့်ကျင် သက်သေအဖြစ်ကြေညာကြောင်း ဆောင်ရွက်ထားသည်ကို မတွေ့ရ၍ ၎င်းသက်သေနှစ်ဦးအား ဆန့်ကျင်သက်သေဟု သတ်မှတ်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ ၎င်းသက်သေနှစ်ဦးတို့၏ ထွက်ချက် များကိုတရားခံများတင်ပြသော သက်သေများက ထောက်ခံ ထွက်ဆိုထားကြသည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ထွက်ဆိုချက်ကို လက်ခံမှသာ တရားမျှတမှုရှိပေမည်။

သို့ဖြစ်၍ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားခံဦးကြည်ဝင်း နှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့သည် ပေါ်ပေါက်သောသက်သေခံချက်များအရ ဒေါ်ညွန့်စိန်၏နေအိမ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေသည်ဟု ကောက်ယူ ရန်မဖြစ်နိုင်၍ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် လောင်းကစား ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(က) အရ အပြစ်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော မြို့နယ်တရားရုံး ၏အမိန့်သည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်ညွန့်စိန်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းသည် အိမ်ရှင်ဖြစ်သည်မှာ အငြင်းပွားခြင်းမရှိသည့်ပြင် သက်သေခံ (ဂ) ရှာဖွေဖမ်းဆီး ဝရမ်းအရ ၎င်း၏အမည်ဖြင့် ထုတ်ပေးခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အခင်းဖြစ်အိမ်ပေါ်တွင် လောင်းကစားကရိယာများ သိမ်းဆည်း ရမိခဲ့ကြောင်းလည်း ပေါ်ပေါက်သည်။

လောင်းကစားဥပဒေပုဒ်မ ၁၄(က) အင်္ဂါရပ်မြောက်ရန် ပုဒ်မ ၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ပုဒ်မ ၉။ (က) လောင်းကစားအိမ်ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် တည်ထောင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ သို့မဟုတ် ထိုသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းကို တစ်နည်း နည်းဖြင့် အားပေးကူညီခြင်း မပြုရ။ (ခ) လက်ဝယ်ရှိသော၊ သို့မဟုတ် အသုံးပြုခွင့် ရသောအိမ်၊ အဆောက် အအုံ၊ ကာရံထားသော နေရာ၊ ဝင်း၊ ခြံ၊ အခန်း၊ ယာဉ်တစ်ခုခုကို လောင်းကစားအိမ်အဖြစ် ဖွင့်လှစ်ရန်၊ သို့မဟုတ် တည်ထောင်ရန်၊ သို့မဟုတ် အသုံးပြုရန် ခွင့်မပြုရ”

၂၀၀၄
ဒေါ်ညွန့်စိန်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ဦးကြည်ဝင်း
 ပါ-၂

၂၀၁၄
ဒေါ်ညွန့်စိန်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ဦးကြည်ဝင်း
 ပါ-၂

လောင်းကစားဥပဒေပုဒ်မ ၉(ခ) အရ လက်ဝယ်ရှိသော အိမ်ကိုလောင်းကစားအိမ်အဖြစ် အသုံးပြုခွင့်ပေးလျှင် ပုဒ်မ ၁၄(က) ကို ကျူးလွန်ရာရောက်မည်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ညွန့်စိန်သည် အခင်းဖြစ်စဉ်က နေအိမ်ရှေ့တွင် ရှိနေကြောင်း သက်သေခံချက်များအရ ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ၎င်း၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေအိမ်တွင် ဖဲလောင်းကစားဝိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်၍ မူလရုံးက လောင်းကစားဥပဒေပုဒ်မ ၁၄(က) အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။ အယူခံရုံး ကလည်း ထောင်ဒဏ် ၃-နှစ်အစား ၂-နှစ်သို့ လျော့ချ ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ ထပ်မံပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်ညွန့်စိန်၏ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

အယူခံတရားခံဦးကြည်ဝင်းနှင့် ဦးတင်လှိုင်တို့ အပေါ် ရှေ့နေချုပ်ရုံးက တင်သွင်းသော အယူခံမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။